

[Aksel Larsen.]

ministeren siger, at han kender os gennem 20 Aar. Dog vist næppe som Personer — indtil for 10 Aar siden blev Danmarks kommunistiske Parti ledet af de Folk, der nu er i Færd med at overtage Statsministerens Partiapparat, og hvis partidestruktive Evner er os Kommuniste saa udmærket godt bekendt. Men hvis Statsministeren har fulgt vort Parti gennem Aarene og kender Partiet godt, ved han ogsaa, at dette Parti i haardt Arbejde og under næsten umenneskelige Ofre er opbygget af sin nuværende Ledelse og sine nuværende Medlemmer. Vi har været i Stand til at gøre dette, fordi der var Trang til Partiet i den danske Arbejderklasse, fordi der var Brug for Partiet — haardt Brug for det — i dansk Politik. Vi har kunnet opbygge og opretholde Partiet og dets Presse paa Grund af den klippefaste Tro, den glødende Begejstring og den enestaaende Offervilje blandt Partiets Medlemmer og Tilhængere.

Agenter for en fremmed Magt! — Tror man virkelig, at vore Medlemmer af deres fattige Penge vilde give Partiet og „Arbejderbladet“ over 50 000 Kr. paa et eneste Aar indsamlet i Smaabidrag gennem offentlig og offentligt kontrolleret Indsamling bare for at tjene en fremmed Magts Interesser? Tror man, at de 11 000 Kr., vi paa lignende Maade samlede sammen til vort Blad i Løbet af blot 4 Uger i dette Efteraar — midt under den vildeste Hetz mod vort Parti —, at vore Medlemmer gav „Arbejderbladet“ disse Penge, for at det skulde tjene en fremmed Magts Interesser? Tror man at kunne bilde den danske Befolkning ind, at de Tusinder af Kommuniste, der udfører et uselvisk og slidsomt Arbejde i Fagforeninger og andre af det arbejdende Folks Organisationer, er „Agenter for en fremmed Magt“ eller „handler efter Kommando udefra“? Tror man maaske at kunne faa Folk til at tro noget saadant om Partiets Ledelse eller f. Eks. Rigsdagsgruppens Medlemmer?

Jeg har nu været Medlem af dette Ting i 7 Aar og har i al den Tid haft en maanedlig Løn af 300 Kr. og ikke en Øre mere paa nogen Maade. Samme Forhold har mine Partifæller i denne Sal haft. Tror man ikke, at enhver af os kunde føre en materielt set betydelig behageligere Tilværelse, hvis vi gav os til andet Arbejde eller førte en anden

Politik end den kommunistiske? Tror man virkelig at kunne bilde nogen ind, at vi udelukkende arbejder og driver Politik, som vi gør, efter Direktiver udefra?

Nej, selvfølgelig er der ingen af dem, som i denne Sal eller i Pressen har kaldt os „Agenter for en fremmed Magt“, der selv tror det ringeste paa, at denne Beskyldning skulde være sandfærdig. Tværtimod ved man, at Beskyldningen er i Bund og Grund urigtig. Men man fremturer alligevel med den og bruger den som en Slags Begrundelse for Kravet om Forbud mod os, fordi man haaber, at bare man beskylder os kraftigt, bliver der altid hængende nogen Mistanke — jfr. det ærede Medlem Hr. Hartvig Frischs Forklaring om, hvad Myten om Cæsars Hustru betyder. Det, som man saa i Offentligheden bruger som en Art Sandsynlighedsbevis for Rigtigheden af den Paastand, man selv godt ved er løgnagtig, er Overensstemmelsen mellem vor Politik Hovedlinie og Sovjetunionens Politik Hovedlinie.

Jeg skal ikke opholde mig længe ved, at de samme Socialdemokrater, som bruger dette som Argument, mener sig berettigede til udenrigspolitisk at ligge paa Linie med Regeringerne f. Eks. i Sverige eller Norge, eller at f. Eks. de konservative Folketingsmænd i hele deres Politik ligger paa Linie med Regeringerne i andre Stater, uden at nogen af de to Parter derfor vil gaa med paa at opfatte sig selv som Agenter for disse fremmede Magter.

Jeg skal give den enkle og selvfølgelig Oplysning, at vi Kommuniste er Internationalister, saadan som Arbejderbevægelsen — ogsaa den danske Arbejderbevægelse — altid har været international. Deraf skal man ikke aflede nogen Modsætning til Danmarks Interesser, thi de internationale Bestræbelser for Folkeforbrødring og fredeligt Samvirke er netop i hvert eneste Folks og Lands — om end maaske ikke i Landets faatallige Kapitalistklasses Interesse.

Statsministeren kan ikke forstaa det, og det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch kan ikke forstaa det — omendskønt de leder et Parti, som alle Dage har været Medlem af en international Arbejdersammenlutning og de selv har spillet en ledende Rolle inden for denne, Den socialdemokratiske Arbejderinternationale. Men de Her-